

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۲۶ مهر ۹۹

خطبه‌ی شهادت امام رضا (ع)

شکر و سپاس پروردگار رب‌العالمین را سزااست که آفرید آسمان‌ها و زمین را و تاریکی شب را مایه‌ی آرامش و روشنایی روز را جنبش خلاق. خورشید را آفرید و نورش را حیات‌بخش قرارداد و شب را با ماه روشن و با ستارگان زینت بخشید و آدمی را آفرید و از روح خود در او دمید و آن گنجینه‌ای شد در روح و جان و وجودش و فرمود: تو را عزت و بزرگی بخشیدم، برای رسیدن به آن مرا صبحگاهان و شبانگاهان ستایش کن تا رستگار شوی.

چه زیبا سرور عالمیان حضرت زهرا‌ی مرضیه (س) آن را توصیف فرمود که: آنگاه که خالق هستی به فرشتگان امر فرمود خلیفه‌ای می‌آفرینم و آفرید. امر فرمود به آنچه خلق فرموده بود همگان سجده کردند. آنگاه امر فرمود: ای خلیفه به پا خیز تا همگان در تو بنگرند. حضرت آدم (س) اطاعت کرد و فرشتگان در او نگرستند و امر آمد او را سلام کنید، فرشتگان سلام گفتند و حضرت آدم (س) پاسخ دادند و فرمودند: سلام آغاز سخن من است و من در این آغاز همان را می‌گویم که شما گفتید و به پروردگارم سلام می‌دهم تا هم به شما و هم به من پاسخ دهند و خداوند کریم فرمودند: من و فرشتگان همواره به تو درود می‌فرستیم تا تو را از تاریکی به نور هدایت کنیم. تاریکی صلصال به نور روح خداوندی که در اثر جواب پروردگار کریم در روح انسان جلوه نمود و سلام را جاودانه فرمود.

این فرمایش سرور عالمیان نشان از رحمت و لطف پروردگار رحمان و رحیم به انسان است که با وجود عطای روح خداوندی و الهام بد و خوب به فطرت انسان‌ها هر لحظه با سلام خود و فرشتگانش او را مدد می‌کند تا راه نجات و رستگاری را طی کند و به این هم حتی بسنده نکرده با برگزیدن انبیاء مخصوصاً خاتم رسولان حضرت محمد مصطفی (ص) انسان را به روح و جان بزرگش متذکر نمود و در آخر با انتخاب دوازده امام به عینه راه رسیدن به رضای الهی و نجات و رستگاری را نشان داد.

ما در این شب حزن و اندوه به سوگ شهادت یکی از ایشان در این کوی عشق حضور داریم. ایشان هشتمین نور امامت و ولایت، معلم علما، مروج دین، معدن کلمات پروردگار، ثامن الحجج، امام علی بن موسی الرضا (ع) هستند که با وجود اینکه در زمان مکارترین شخص از خاندان عباسی یعنی مأمون لعنت الله می‌زیستند ولی با تدبیر و علم امامت خود همه‌ی حيله‌ها و مکرهای آنان را خنثی و در راه هدایت و آگاهی مردم از واقعیت‌های دین اسلام و تربیت آنان و نحوه‌ی مبارزه با حيله‌های دشمنان همچون پدران و فرزندان طاهرینش تلاش و کوشش فراوان نمودند و آن را ایشان چنین تفسیر فرمودند که: راه و روش امامت افسوس بر گذشته نیست بلکه آوردن گذشته به حال است تا از راه هدایت امامت همگان آگاه شوند، برای هر جانشینی که این امانت را دریافت می‌کرد وظایفی بود که زمان از آن انتظار داشت.

بله با کمی دقت در زندگی و عملکرد امامان می‌شود آن را دید که هر کدام به اقتضای زمانه‌ی خود طریق مبارزه با باطل را با تدبیر امامت عمل کردند. گاه با شمشیر، گاه با مناجات و تعلیم و علم و گاه با تحمل سختی‌های زندان و حصارها، حق را چنان بر سر باطل کوبیدند که باطل برای نجات خود از رسوایی و شکست، آنان را به شهادت رساندند. در هر زمان امت مسلمان مخصوصاً شیعیان به وجود مقدس آنان توسل جستند نجات پیدا کردند در غیر آن تباہ گشتند.

امام رضا (ع) در حدیثی از امیر مؤمنان علی (ع) چنین می‌فرمایند که: خداوند عزوجل فرمود: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ حِصْنِي فَمَنْ دَخَلَ حِصْنِي أَمِنَ مِنْ عَذَابِي» بعد فرمود «بِشُرُوطِهَا وَ أَنَا مِنْ شُرُوطِهَا.»

از امیر مؤمنان (ع) نقل است که خداوند عزوجل فرمود: کلمه‌ی لا اله الا الله حصار و جایگاه امن من است پس هر کس به دژ من وارد گردد از عذابم در امان خواهد بود. در ادامه فرمود: شرط‌هایی دارد و من خود یکی از آن شرط‌ها هستم. یعنی اطاعت از امامت است شرط آن، که از جانب خداوند متعال معین شده است چون فرموده با امامت دین شما را کامل کردم پس باید باور و یقین کرد که راه نجات و رستگاری و آگاهی از دین و قرآن و علم و فرهنگ اسلامی، امامان هستند.

خداوند کریم در قرآن آن را چنین می‌فرماید که: «إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ فِي كِتَابٍ مَكْنُونٍ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ»

هر آینه این قرآنی است گران‌قدر در کتابی مکنون که جز پاکان و مطهرون دست بر آن نزنند. پس علم و تفسیر قرآن نزد مطهرون است که خداوند آنان را معرفی فرموده که: «إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا.»

خدا از شما اهل‌بیت هر رجس و ناپاکی را دور می‌سازد و پاک و مبرا می‌گرداند.

پس باید گفت وای بر احوال آنانی که بی‌راه رفتند و می‌روند. پس از هدایت گمراهی را برمی‌گزینند و باور و یقین کنیم در حال حاضر عصاره‌ی نبوت و امامت مولا و سرورمان امام عصر و زمان اب‌صالح المهدی (عج) به غیر از وجود گهربار و گنجینه‌شان همه‌ی تدبیر و حسنات پدران‌شان را به ارث برده‌اند.

در این زمانه‌ی پر از فتنه و فساد و کفر و نفاق به دامن پر مهرشان پناه ببریم تا علاوه بر هدایت و راهنمایی‌شان با خطابه‌های گران‌قدرشان دست ضعیف و فقیر و حقیرمان را با دستان قوی امامت گرفته ما را یاری فرمایند.

پس به تمنا نام مبارکشان را فریاد می‌کنیم:

اللهم عجل لوليک الفرج